

E BRU

& Roeland Fernhout

EBRU UMAR IS COLUMNISTE EN SCHRIJFSTER. IEDERE WEEK STELT ZE KRITISCHE VRAGEN AAN BEKENDE EN MINDER BEKENDE NEDERLANDERS.

Roeland Fernhout (42) is acteur. Deze week gaat *Waanzinnig gedroomd* in première: een musical vanwege het 35-jarig jubileum van Kinderen voor Kinderen.

Waarom heb jij eigenlijk een musical geschreven? Je bent toch acteur? "Poe, dat is een lang verhaal. Ik had zin om het te proberen en ik hoop het nog veel vaker te mogen doen. Ik zit al mijn hele leven bij Toneelgroep Amsterdam. Ik had al monologen geschreven en boeken bewerkt, dit was een logische stap. En ik moet zeggen dat het een fantastische ervaring was om eens aan de andere kant te staan. Ik ben inmiddels ook al 42, hè? Er zijn dingen die ik inmiddels begrijp van theater maken."

Oeh, inmiddels al 42! "Ja, dat klopt. Ik kreeg de opdracht om rond de bestaande liedjes een verhaal te boetseren, dat heet een jukebox-musical. De liedjes moeten in de context van het verhaal passen. Afgelopen zaterdag zag ik een repetitie en over met name dat aspect was ik ongelooflijk blij: al die liedjes staan in dienst van het verhaal. Het is goed gelukt, al zeg ik het zelf: je bedenkt personages die opeens voor je lopen en ademen op het toneel. Dat is fantastisch. En laat ik het maar zeggen: het is veel meer geworden dan een commercieel vehikel voor de liedjes van Kinderen voor Kinderen."

Heb je jezelf ook in de musical geschreven? "Ben je gek geworden?! Ik ben heel gelukkig bij Toneelgroep Amsterdam. Ik sta elke avond op het toneel en heb geen enkele aanvechting om ooit in een musical te staan: ik kan totaal niet zingen! Op de toneelschool weigerde mijn zanglerares zelfs om mij les te geven. Er viel geen eer aan me te behalen. Zelig hè?" **Nou! Ehm, 'al 42' zei je. Hoe erg is dat, ouder worden?** "Dat is fantastisch! Ik word grijs en dat vind ik heel mooi. Mijn linker

"Ik heb geen enkele aanvechting om in een musical te staan"

wenkbrauw is inmiddels een beetje grijs en mijn baard voor zeker zestig procent: ik ben een zilverrug-gorilla."

O, het voordeel van man-zijn! Grijs haren bejubelen! "Oprah Winfrey beweert ook bij hoog en bij laag dat haar leven bij vijftig begon. Bovendien zie ik steeds meer vrouwen die hun grijze haar laten staan. Ik vind het prachtig. Een vriendin van me heeft haar haren heel kort geknipt, en ze is zo mooi! Heb jij al grijze haren?"

Ik verf het bruin, maar heb zwarte uitgroei, Turks hè? Met hier en daar grijs, ja. "Wat een bevrijding zou het zijn als je met je eigen haarkleur door het leven mag. Nooit meer angst voor uitgroei!"

Ik ben te bleek om mijn haar niet te verven, het is te zwart. "Ik ben geel. Mijn vader is latino, er zit Spaans bloed in mij. Als ik drie dagen zon heb gehad, denk ik altijd: o, zo hoort het er dus uit te zien."

Haha, precies dat ja! Maar goed, je staat dus niet in je eigen musical, wat doe je wel in oktober? "De eerste week spelen we *Hamlet* in Amsterdam, dan *Angels in America* in New York en dan weer *Scènes uit een huwelijk* in Amsterdam."

Die week New York, is dat nog steeds bijzonder? "Dat blijft ongelooflijk leuk. Het is spelen in de Champions League. Ik geniet daar enorm van, ook al gaat het niet zonder slag of stoot: we vliegen erheen en staan de avond erop al te spelen. Direct na de laatste voorstelling pakken we de koffers en komen we weer naar huis. We staan in mooie theaters voor enthousiast publiek, dat is heel gaaf."

Speel je dan in het Engels? "Nee, in het Nederlands met boventiteling. Net als vaak bij opera gebeurt. En weet je: Shakespeare is vrij makkelijk te spelen in het buitenland, het is bekende kost. Maar *Angels in America* is spannend. Het is ontstaan en gemaakt in New York en dan staan er opeens zeven Nederlanders dat stuk te spelen. Daar ben ik wel zenuwachtig voor. Het is zoïets als Shakespeare in Londen of Tsjechov in Rusland spelen. Het is hún materiaal. Dat is kicken en ik ben dankbaar dat ik het mag meemaken."

E BRU

"Ik heb écht iets tegen schrijvende acteurs. Iedereen denkt maar dat-ie het kan. Moet je eens kijken wat er gebeurt als schrijvers gaan acteren: worden we neergesabeld en weggehoond. Maar eerlijk: Roeland won het op z'n charme. En humor."